

4. Тригуб О.В. Економічні передумови розвитку іпотечного кредитування в Україні / О. В. Тригуб // Актуальні проблеми економіки – 2008. – № 9(87). – С. 190-195.

5. Голосенін І. Проблеми валютного кредитування та шляхи їх розв'язання / І. Голосенін // Фінансовий ринок України – 2014 – № 11. – С. 8-10.

Хіргій Д.І.

студент,

Фінансово-правовий коледж

ОСНОВНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ ВАЛЮТНИХ КУРСІВ

Валютний курс – це співвідношення, за яким одна валюта обмінюється на іншу, або «ціна» грошової одиниці однієї країни, що визначена в грошовій одиниці іншої країни. Необхідність визначення валютного курсу зумовлено такими потребами: а) здійснення обміну валюти під час торгівлі товарами і послугами та в процесі руху кредитів і капіталів; б) для порівнювання цін на світових та національних ринках, а також для визначення вартісних показників різних країн, виражених у національній або іноземних валютах; в) з метою переоцінки рахунків в іноземній валюті фірм та банків. Для проведення розрахунків валютний курс розглядається учасниками обміну, як коефіцієнт перерахунку однієї валюти в іншу. Постановка проблеми: є вибір оптимальної валютно-курсової політики, як інструменту забезпечення економічного зростання національної економіки. Валютний курс, як і будь-яка ціна в умовах вільної конкуренції, залежить від співвідношення попиту і пропозиції [1, с. 131]. Метою даної роботи є узагальнення теоретичного досвіду у формуванні валютного курсу та теоретичне дослідження факторів впливу на валютний курс. Вченні які досліджували фактори впливу на валютний курс є К. Макконелл, С. Брю, Б. Баллас, Дж. Кейнс, Моринець С.Я.

Нерівномірність світового економічного розвитку, радикальні економічні зміни, як в економіці окремих країн, так і в світовій економіці, розбіжність фаз економічного циклу і темпів інфляції в окремих країнах, різні заходи цілеспрямованого державного впливу призводять до нерівномірних змін у динаміці валютного курсу окремих країн. Тому в даний час формування валютного курсу розглядається як багатофакторний процес. Сила і сталість дії різних факторів, що визначають валютний курс, весь час змінюються. Дані фактори носять економічний, політичний, структурний, кон'юнктурний, правовий, психологічний характер і впливають на формування валютного курсу як прямо, так і побічно [2, с. 254].

На формування валютного курсу сильний вплив завжди надає темп інфляції. Чим вищі темпи інфляції в країні в порівнянні з іншими державами, тим нижче курс її валюти, якщо цьому не протидіють інші фактори. Інфляційне знецінення грошей в країні викликає зниження їхньої купівельної спроможності і тенденцію до зниження їх валютного курсу по відношенню до

валют країн, де темпи інфляції нижче. Темпи інфляції визначають та інфляційні очікування населення. В очікуванні зміни курсу валюти під впливом інфляції може виникнути як ажіотажний попит, так і масову втечу від валюти, результатом яких буває не виправдане завищення або заниження курсу. Дана тенденція звичайно простежується в середньо- і довгостроковому плані. Вирівнювання валютного курсу, приведення його у відповідність з паритетом купівельної спроможності відбуваються протягом ряду років. Залежність валютного курсу від темпу інфляції особливо велика у країн з великим об'ємом міжнародного обміну товарами, послугами та капіталами [3, с. 95].

У формуванні курсу національної валюти важливу роль відіграє фактор зайнятості населення, який характеризується через рівень безробіття. При цьому рівень безробіття і валютний курс перебувають у зворотній залежності. Зростання безробіття призводить до зниження валютного курсу, так як обумовлює зниження ВВП, зменшення безробіття має своїм результатом підвищення курсу національної валюти внаслідок зростання ВВП. Один з найважливіших факторів, що формують валютний курс, – платіжний баланс, оскільки він виступає підсумковим документом всієї зовнішньоекономічної діяльності країни за певний період і безпосередньо визначає обсяг пропозиції валюти на ринку і попит на неї. Платіжний баланс безпосередньо впливає на величину валютного курсу. Традиційно найбільший вплив на формування валютного курсу надавали ті статті платіжного балансу, які відображали поточні операції, і зокрема результати торгівлі. Дефіцит торгового балансу, як правило, свідчить про низьку конкурентоспроможність національних товарів на світовому ринку та привабливості для громадян даної країни іноземних товарів. Пасивний платіжний баланс породжує тенденцію до зниження курсу національної валюти, так як боржники міняють її на іноземну валюту для погашення своїх зовнішніх зобов'язань. У цьому випадку попит на іноземну валюту значно перевершує її пропозицію, виникає стійка тенденція до зниження курсу національної валюти. При активному сальдо торговельного балансу складається протилежна ситуація. Активний платіжний баланс сприяє підвищенню курсу національної валюти, оскільки збільшується попит на неї з боку іноземних боржників.

Крім того, на валютний курс впливає економічна політика держави в області регулювання складових частин платіжного балансу: поточного рахунку та рахунку руху капіталів. При збільшенні позитивного сальдо торгового балансу зростає попит на валюту даної країни, що сприяє підвищенню її курсу, а при появі негативного сальдо відбувається зворотній процес. Зміна сальдо балансу руху капіталів надає певний вплив на курс національної валюти. Однак існує і негативний вплив надмірного припливу короткострокового капіталу в країну на курс її валюти, так як це може збільшити надлишкову грошову масу, що, у свою чергу, може привести до збільшення цін і знецінення валюти [4, с. 237].

Вплив платіжного балансу на валютний курс визначаються ступенем відкритості економіки країни. Так, чим вище частка експорту у ВНП (чим

вища відкритість економіки), тим вища еластичність валютного курсу по відношенню до зміни платіжного балансу. Нестабільність платіжного балансу призводить до стрибкоподібної зміни попиту на відповідні валюти та їх пропозиції. У сучасних умовах все більший вплив на формування валютного курсу надає рух капіталу. Тому один з найважливіших курсоутворюючих факторів у сучасних умовах – рівень процентних ставок. Підвищення процентних ставок по депозитах і (або) прибутковості цінних паперів у будь-якій валюті викличе зростання попиту на цю валюту і приведе до її подорожчання. Щодо більш високі процентні ставки і дохідність цінних паперів у цій країні (за відсутності обмежень на рух капіталу), по-перше, призведуть до припливу в цю країну іноземного капіталу і, відповідно, – до збільшення пропозиції іноземної валюти, її здешевлення і подорожчання національної валюти. По-друге, приносять більш високий дохід депозити і цінні папери в національній валюті будуть сприяти переливу національних грошових коштів з валютного ринку, зменшення попиту на іноземну валюту, зниження курсу іноземної і підвищенню курсу національної валюти. Чим вище рівень реальної процентної ставки, тим привабливішим вкладення капіталу у валюті даної держави, якщо одночасно забезпечується надійність цих вкладень [5, с. 196].

Державне регулювання валютного курсу може бути спрямоване або на його підвищення, або на пониження в залежності від завдань валютно-економічної політики і реального стану економіки. На формування валютного курсу великий вплив надає держава. Свій вплив на валютний курс воно здійснює за допомогою емісійної і кредитної політики, регулювання цін, введення податків, мит, квот на ввезені і вивозяться товари, видачі ліцензій, видання законодавчих та нормативних документів. Інструментами спеціального державного впливу на валютний курс є валютна інтервенція національного банку, девальвація і ревальвація [6, с. 153].

Валютний курс – вираз ціни грошової одиниці однієї країни в грошових одиницях іншої. На валютний курс впливає багато чинників, які спричиняють його коливання. Загалом, можна виділити чотири фактори, які визначають валютний курс: зовнішньоторговельний баланс країни-емітента валюти, дії грошової влади країни-емітента, плани на майбутнє та довіра до валюти. Головними методами регулювання валютного курсу є валютна інтервенція та дисконтна політика. Валютна інтервенція – це пряме втручання центрального банку або казначейства у валютний ринок. Суть дисконтної політики зводиться до підвищення або зниження дисконтної ставки центрального емісійного банку з метою вплинути на рух зарубіжних короткострокових капіталів. Методами валютного регулювання, що використовуються традиційно, є девальвація та ревальвація – зниження та підвищення валютного курсу. Причинами їх є інфляція та невірноваженість платіжного балансу, розрив між купівельною спроможністю грошових одиниць.

Список використаних джерел:

1. Коваленко Д. І. Гроші та кредит: теорія і практика: Навч. посібник. 3-тє вид. допов. та перероб. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 352 с.
2. Гроші і кредит: Підручник. Затверджено МОН / Колодізєв О.М., Колесніченко .... Сучасні фінансові ринки: Монографія / Лук'янов В.С. – К., 2013.- 479 с.
3. Макаренко М. І. Ефективність грошово-кредитного регулювання макроекономічної динаміки [Текст]: монографія / М. І. Макаренко, К. М. Жулінська. – Суми: ТОВ.»Друкарський дім «Папірус», 2013. – 204 с.
4. Вовчак О.Д. Гроші та кредит. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2013. – 424 с.
5. Гроші та кредит: підручник / І. О. Лютий, Н. І. Версаль, О. В. Любкіна, О. Д. Рожко; за заг. ред. І. О. Лютого. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2010. – 559 с.
6. Живко З. Б. Банківська діяльність: навчальний посібник / З. Б. Живко. – К.: Алерта, 2012. – 248 с.

Царенков О.О.*студент,**Наковий керівник: Кривонос А.О.**старший викладач,**Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана*

ВИДИ ТА ЕКОНОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІПОТЕЧНИХ КРЕДИТІВ

Актуальність теми визначається тим, що рішення проблеми забезпечення власним житлом є першорядним для багатьох людей, а отримання іпотечного кредиту одним з доступних способів, що дають можливість зробити це в найкоротші терміни. Іпотечне кредитування отримало розвиток у всіх країнах з ринковою економікою і є необхідним універсальним інститутом, використовуваним державою в економічній і соціальній політиці. Однак проблема забезпечення житлом населення залишається однією з найважливіших в Україні.

Метою статті є дослідження теоретичних аспектів іпотечного кредитування та його видів.

Питання іпотечного кредитування в своїх роботах вивчали такі українські вчені, як М.Д. Алексеєнко, О.В. Васюренко, А.Д. Заруба, Б.С. Івасів, А.Н. Мороз, М.І. Савлук. Належне місце займають праці таких зарубіжних авторів: В.І. Колеснікова, Г.С. Пановой, Е.Б. Шірінської, В.М. Усоскіна, А.Г. Івасенко та ін.

У перекладі з грецької «hypotheca» – це «підставка», «підпора» [1, с. 56]. У світову фінансово-економічну систему поняття прийшло з Стародавньої Греції. Архонт Солон в VI столітті до н.е., запропонував ставити на імені позичальника стовп з написом про те, що земля служить забезпеченням претензій на певну суму для перекладу відповідальності в майнову. Такий стовп і назвали іпотекою [1, с. 57].